

KONWENCJA

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

REPUBLIKĄ LIBAŃSKĄ

**w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania
uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i
od majątku,**

**Rzeczpospolita Polska i Republika Libańska, pragnąc popierać i
wzmacniać obustronną współpracę gospodarczą przez zawarcie
Konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i
zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków
od dochodu i od majątku,**

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

ZAKRES PODMIOTOWY

Niniejsza Konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

PODATKI, KTÓRYCH DOTYCZY KONWENCJA

1. Niniejsza Konwencja dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa, jego organów lokalnych lub administracyjnych jednostek terytorialnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub od części majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od uposażeń i innych podobnych wynagrodzeń, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Konwencja, należą:

- a) w przypadku Polski:
 - i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
 - ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
(zwane dalej "podatkiem polskim");

- b) w przypadku Libanu:
 - i) podatek od zysków z działalności przemysłowej, handlowej i nie-handlowej;
 - ii) podatek od uposażeń, płac, rent i emerytur;
 - iii) podatek od dochodu z majątku ruchomego;
 - iv) podatek od mienia budowlanego
(zwane dalej "podatkiem libańskim")

4. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie także do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej

Konwencji będą wprowadzone dodatkowo lub w miejsce istniejących podatków, o których mowa w ustępie 3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych, w rozsądnym terminie po dokonaniu takich zmian.

ARTYKUŁ 3

OGÓLNE DEFINICJE

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, w zależności od kontekstu, Polskę lub Liban;
- b) określenie "Polska" użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej morzem terytorialnym, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- c) określenie "Liban" oznacza terytorium Republiki Libańskiej, w tym morze terytorialne, jak również wyłączną strefę ekonomiczną, nad którymi Liban sprawuje zwierzchnictwo, suwerenne prawa i jurysdykcję zgodnie z jego prawem wewnętrznym i prawem międzynarodowym w zakresie badania i eksploatacji zasobów naturalnych, biologicznych i mineralnych istniejących w obszarze morskim, dnie morskim i podglebiu tych wód;
- d) określenie "podatek" oznacza, w zależności od kontekstu, podatek polski lub podatek libański;
- e) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób prawnie utworzone w każdym z Umawiających się Państw;
- f) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa"

oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie "obywatel" oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową i stowarzyszenie, której status prawny wynika z obowiązującego w Umawiającym się Państwie ustawodawstwa;

i) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, statkiem powietrznym, koleją lub pojazdem transportu drogowego, eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku gdy taki transport jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

j) określenie "właściwy organ" oznacza:

i) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,

ii) w przypadku Libanu - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej Konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza Konwencja.

ARTYKUŁ 4

MIEJSCE ZAMIESZKANIA LUB SIEDZIBA

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, miejsce zarządu, albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie w zakresie dochodu osiąganego ze źródeł tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku tam położonego.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1, osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

ZAKŁAD

1. W rozumieniu niniejszej Konwencji określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) fabrykę,

- e) warsztat oraz
- f) farmę lub każdą plantację, oraz
- g) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Określenie "zakład" obejmuje ponadto:

- a) Plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo działalność nadzorczą związaną z tymi pracami, lecz tylko wtedy, jeżeli taki plac, prace lub działalność trwają przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
- b) Świadczenie usług, włączając usługi konsultingowe świadczone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa poprzez swoich pracowników lub inny personel zatrudniony w tym celu w drugim Umawiającym się Państwie, pod warunkiem, że taka działalność związana z takim samym lub podobnym projektem trwa dłużej niż 9 miesięcy w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania pomieszczeń, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) sprzedaży dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wystawianych w ramach doraźnych targów lub wystaw, dokonywanej po zamknięciu takich targów lub wystaw;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- g) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do f), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela do którego ma zastosowanie ustęp 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to stale wykonuje, wówczas przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, że spółka ubezpieczeniowa Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem spółki reasekuracyjnej, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ona składki na terytorium tego Państwa lub ubezpiecza od ryzyka na jego obszarze za pośrednictwem osoby innej niż agent posiadający status niezależny, do którego ma zastosowanie ustęp 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że takie osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

8. Fakt, że spółka, mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadamy tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

ARTYKUŁ 6

DOCHÓD Z NIERUCHOMOŚCI

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie, barki, statki powietrzne, kolej oraz pojazdy transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3, stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

ZYSKI PRZEDSIĘBIORSTW

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, to zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego, czy powstały w tym

Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej. Takie odliczenia będą ustalane zgodnie z prawem wewnętrznym.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi być jednak taki, aby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. W rozumieniu poprzednich ustępów, ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się różne dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Konwencji, to postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

ARTYKUŁ 8

TRANSPORT MIĘDZYNARODOWY

1. Zyski, pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, barek, statków powietrznych, kolei i pojazdów transportu drogowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugowego znajduje się na pokładzie statku morskiego lub barki, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub barki, a jeżeli statek morski nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub barkę ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1, stosuje się do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

ARTYKUŁ 9

PRZEDSIĘBIORSTWA POWIĄZANE

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w każdym z tych przypadków, między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to wszelkie zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą porozumiewać się, jeżeli będzie to konieczne.

ARTYKUŁ 10

DYWIDENDY

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich faktycznym (uprawnionym) właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 5 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub prawa do pobierania korzyści, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności do udziału w zyskach, jak również dochód z innych praw w spółce, który według prawa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może, ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków

spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków spółki, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

ODSETKI

1. Odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest ich faktycznym (uprawnionym) właścicielem, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie będą zwolnione od opodatkowania w tym Państwie jeżeli są one uzyskane i należą rzeczywiście do Rządu drugiego Umawiającego się Państwa, jego organu lokalnego, jego administracyjnej jednostki terytorialnej lub jakiegokolwiek agencji, jednostki bankowej lub instytucji tego Rządu, organu lokalnego lub administracyjnej jednostki terytorialnej albo jeżeli wierzytelności osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są gwarantowane, ubezpieczone, bądź bezpośrednio lub pośrednio całkowicie sfinansowane przez instytucję finansową kontrolowaną przez Rząd drugiego Umawiającego się Państwa.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionej zapłaty nie są uważane za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym

powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku, stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest to Państwo, jego organ lokalny, jednostka terytorialna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi oboma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota odsetek, mająca związek z roszczeniem wynikającym z długu z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a faktycznym (uprawnionym) właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Konwencji.

8. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem wierzytelności, z tytułu której wypłacane są odsetki było nielegalne uzyskanie korzyści, płynących z tego artykułu, w drodze takiego stworzenia lub przeniesienia.

ARTYKUŁ 12

NALEŻNOŚCI LICENCYJNE

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne, mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest faktycznym (uprawnionym) właścicielem tych należności, to ustalony w ten sposób podatek nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania jakiegokolwiek dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin i taśmami dla transmisji radiowych i telewizyjnych, publicznych transmisji przez satelitę, kabel, światłowody lub podobną technologię oraz patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za używanie lub prawo używania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli faktyczny (uprawniony) właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony, bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne rzeczywiście związane są z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego organ lokalny, administracyjna jednostka terytorialna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a faktycznym (uprawnionym) właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnych mających związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i faktyczny (uprawniony)

właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej Konwencji.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem praw, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne lub nielegalne uzyskanie korzyści płynące z tego artykułu w drodze takiego stworzenia lub przeniesienia.

ARTYKUŁ 13

ZYSKI Z PRZENIESIENIA WŁASNOŚCI MAJĄTKU

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym taki majątek jest położony.

2. Zyski z przeniesienia własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności statków morskich, barek, statków powietrznych, pojazdów transportu kolejowego i drogowego eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich środków transportu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3, podlegają opodatkowaniu tylko w tym

Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

WOLNE ZAWODY

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, za wyjątkiem kiedy taki dochód może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie w następujących okolicznościach:
 - a) jeżeli osoba posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę w celu wykonywania jej działalności; lub
 - b) jeżeli osoba jest obecna w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek 12-miesięcznym okresie, rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym.

W przypadkach wymienionych w punktach a) lub b), dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, lecz tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce lub jest osiągany z jej działalności wykonywanej w okresie, w którym osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie była obecna w tym drugim Państwie

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów i księgowych.

ARTYKUŁ 15

PRACA NAJEMNA

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest wykonywana w drugim

Umawiającym się Państwie, to wypłacane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek 12-miesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym, i
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenie, uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, barki, statku powietrznego, pojazdu transportu kolejowego i drogowego eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej, może być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

ARTYKUŁ 16

WYNAGRODZENIA CZŁONKÓW ORGANÓW SPÓŁKI

Honoraria i inne podobne świadczenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w organach spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

ARTYŚCI I SPORTOWCY

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, z

tytułu działalności artystycznej, na przykład, artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, będzie opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód osiągany z działalności określonej w ustępie 1, w ramach zawartej umowy o wymianie kulturalnej lub sportowej przez Rządy Umawiających się Państw, prowadzonej w innym celu niż zysk, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym taka działalność jest wykonywana.

ARTYKUŁ 18

EMERYTURY I RENTY

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane na mocy ustawodawstwa o państwowym systemie ubezpieczeń socjalnych Umawiającego się Państwa, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19

FUNKCJE PUBLICZNE

1. a) Wynagrodzenie, inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego organ lokalny lub jego jednostkę terytorialną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego organu lub jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie, podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:

- i. jest obywatelem tego Państwa, lub
- ii. nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek emerytura, wypłacana z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego organ lokalny lub administracyjną jednostkę terytorialną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego organu lub jednostki, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna posiada w nim miejsce zamieszkania i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniami usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego organu lokalnego lub administracyjnej jednostki terytorialnej.

ARTYKUŁ 20

STUDENCI I PRAKTYKANCI

1. Osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, która przebywa czasowo w drugim w Umawiającym się Państwie jako student lub praktykant w celu szkolenia technicznego, zawodowego lub handlowego, nie będzie opodatkowana w tym drugim w Umawiającym się Państwie od sum przekazanych z zagranicy na potrzeby jego utrzymania, nauki, odbywania praktyki lub jako stypendium na kontynuowanie jego nauki przez okres 7 lat.

2. Wynagrodzenie wypłacane studentowi lub praktykantowi, w zależności od konkretnej sytuacji, za świadczone usługi w drugim Państwie, nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie przez okres 2 lat, o ile takie usługi są związane z jego nauką, utrzymaniem lub odbywanymi praktykami.

ARTYKUŁ 21

NAUCZYCIELE, PROFESOROWIE I PRACOWNICY NAUKOWI

1. Osoba fizyczna, która ma lub miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa na zaproszenie jakiegokolwiek uniwersytetu, szkoły wyższej, szkoły lub innej niedochodowej placówki oświatowej uznanej przez Rząd tego drugiego Umawiającego się Państwa i która przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwóch lat od daty jej pierwszego przyjazdu do tego drugiego Umawiającego się Państwa, wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych bądź obu celach równocześnie w takiej placówce naukowej, będzie zwolniona od opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie w zakresie uposażenia otrzymywanego za takie nauczanie lub za prace badawcze.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu, nie mają zastosowania do dochodu z udziału w pracach badawczych, jeżeli takie prace badawcze są prowadzone nie w interesie publicznym lecz dla prywatnych korzyści określonej osoby lub osób.

ARTYKUŁ 22

INNE DOCHODY

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej Konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Jednakże każdy taki dochód, uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie ze źródeł usytuowanych w drugim Umawiającym się Państwie, może być również opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu innego niż dochód z własności nieruchomości, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, działalność gospodarczą przez zakład tam położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę tam położoną i gdy prawo lub

majątek w związku z którym wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

ARTYKUŁ 23

OPODATKOWANIE MAJĄTKU

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, ustęp 2, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba, mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym ten zakład lub stała placówka jest położona.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, barki, statki powietrzne, pojazdy transportu kolejowego lub drogowego, eksploatowane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich środków transportu, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu tego przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 24

UNIKANIE PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

1. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:
 - a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Libanie, to Polska z zastrzeżeniem postanowień pod literą b), zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania. Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, zastosować stawkę jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był wyłączony spod opodatkowania.
 - b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Libanie, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Libanie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia i który odnosi się do dochodu, uzyskanego w Libanie.
2. W przypadku Libanu, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:
 - a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Libanie osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, to Liban z zastrzeżeniem postanowień pod literą b), zwolni taki dochód lub majątek z opodatkowania. Liban może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby, zastosować stawkę jaka byłaby zastosowana, gdyby zwolniony dochód nie był wyłączony spod opodatkowania.
 - b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Libanie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 może być opodatkowany w Polsce, to Liban zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce. Takie odliczenie nie może

jednak przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia i który odnosi się do dochodu, uzyskanego w Polsce.

ARTYKUŁ 25

RÓWNE TRAKTOWANIE

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie ma również zastosowanie, bez względu na postanowienia artykułu 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające żadnego obywatelstwa, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie mogą być poddani w żadnym Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego Państwa.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie tego artykułu nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania pieniężne przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce

zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części jest własnością jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

ARTYKUŁ 26

PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę albo jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa winna być przedstawiona w ciągu dwóch lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą Konwencją. Wszelkie porozumienie będzie zrealizowane bez względu na terminy zawite, przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać wszelkie trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej Konwencji.

Mogą one również konsultować się wzajemnie, w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej Konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą porozumiewać się bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach, o których mowa w poprzednich ustępach. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zaistnieje potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z właściwych organów Umawiających się Państw.

ARTYKUŁ 27

WYMIANA INFORMACJI

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, jakie są konieczne do stosowania postanowień niniejszej Konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej Konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z Konwencją, a w szczególności w celu zapobiegania oszustwom lub uchylaniu się od takich podatków. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom lub władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustaleniem, poborem albo egzekucją lub ściganiem w zakresie podatków, których dotyczy Konwencja lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatków objętych Konwencją. Wyżej wymienione osoby lub organy będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe organy Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej

praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

ARTYKUŁ 28

CZŁONKOWIE MISJI DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH

Postanowienia niniejszej Konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

ARTYKUŁ 29

WEJŚCIE W ŻYCIE

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji i wejdzie w życie w 30 dni po dacie ostatniej noty wskazującej na to, że obydwa Państwa wypełniły wszystkie przewidziane w ustawodawstwach wewnętrznych każdego z tych Państw procedury, wymagane dla jej wejścia w życie.

Niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Konwencja wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie.

ARTYKUŁ 30

WYPOWIEDZENIE

1. Niniejsza Konwencja pozostanie w mocy na czas nieokreślony.
2. Każde z Umawiających się Państw może przekazać w drodze dyplomatycznej notę o wypowiedzeniu w dniu lub przed dniem 30 czerwca każdego roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji. W takim wypadku, Konwencja przestanie obowiązywać:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana;
 - b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu i majątku - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Bejrucie, dnia 26 lipca 1999 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski będzie rozstrzygający.

**W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej**

**W imieniu
Republiki Libańskiej**